

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 3

JUNI 1958

14. AARG.

Göteborg kan sagtens

Første halvdel af sæsonen er forbi, og fra begyndelsens 3—0 sejr over AGF til sidste kamps nederlag på 0—5 til Vejle synes at ligge en stor tilbagegang, men for det første er begge resultater lidt misvisende, og for det andet var AGF ikke i nærheden af sidste års mesterform, medens Vejle er inde i en opgangsperiode. Trods det synes de to resultater dog ganske godt at udtrykke 1. holds meget svingende form gennem foråret. Angrebet har i det store hele klaret sig igennem nogenlunde, medens forsvarer har vist en rystende usikkerhed, som i hvert fald må afhjælpes, hvis vi skal gøre os noget håb om at være med i kampen om medaljepladserne til efteråret. Kort sagt stabilitet savnes, og stabilitet er det, der idag afgør, hvem der bliver mester i fodbold.

Mange af os var heller ikke enige i spilleudvalgets udskiftninger for en kamp eller to senere at vende tilbage til de samme spillere igen; det forøger just ikke holdets stabilitet, men trods dette har angrebet dog scoret en hel del gode mål, og der er ind imellem spillet morsomt og underholdende forbøld. Efteråret må sikkert startes med et handicap på en 4—5 points efter det førende hold, men i 11 kampe kan alt ske, så intet er håbløst endnu.

— — —

Jeg benyttede et par stille søndagstimer inden VM kampen England—Sovjet i Göteborg til sammen med »Alliancen»s formand Erik Svensson at gå det nye »Ullevi» igennem, og havde man anlæg for misundelse, var man blevet grøn i ansigtet. Denne nye pryd for Göteborg, en foretag-

som, fremadskuende og idrætsminded by, er et hypermoderne stadion med plads til ca. 55.000 tilskuere, beliggende midt i byen og indrettet for publikum således, at det er hyggeligt og rart at komme der. Store brede gange fører til tilskuerpladserne, hvorfra der alle steder er den bedst tænkelige oversigt over banen. Brede promenadegange, hvor folk i pausen kan hilse på bekendte og købe forfriskninger, letter både ind- og udgang. Man havde fortalt mig, at ved premieren havde man tømt stadion for 50.000 tilskuere paa 5 minutter. Jeg tog tid for tømningen efter England—Sovjet, hvor der også var ca. 50.000 tilskuere og selv om folk på grund af spændingen var blevet siddende til sidste minut og kun langsomt og ivrigt diskuterende forlod stadion, tog det nøjagtigt 6½ minut, inden tilskuerpladserne var tømt. At det indvendige, som ikke var helt færdigt endnu, også var i klasse med det øvrige, siger sig selv.

Dette stadion har kostet ca. 28 mill. kr., og Göteborg by har for blot et par måneder siden indviet en ny svømmehal, Valhallabadet, som har kostet ca. 12 mill. kr., d. v. s. ca. 40 mill. kr. ialt. Læg en trediedel hertil, og man har beløbet i danske penge, som en by, der ikke er halv så stor som København, har investeret i nye idrætsanlæg. Det er svært at lade være med at blive misundelig, og man spekulerer på, om det ikke havde været bedre, om København havde brugt de 6—8 mill. kr., som er nedgravet i det forfærdelige monstrum af en tribune i Idrætsparken, til en etapevis bygning af en ny fodboldbane herude i Valby, således som klubberne ønsker det. Så havde man dog haft det øjeblik at se frem til, at byen engang havde fået et værdigt stadionanlæg. Og medens tipsmillionerne ruller til mange andre formål, er vi godt på vej til at blive uhjælpeligt distanceret her i Norden.

— — —

Det er sikkert svært at være sportsjournalist, og det må være dobbelt svært, når man mister sansen for, hvad det drejer sig om, og helt umuligt må det være, når man bliver sur og gnaven sam-

tidig. Jeg forstår en sportsjournalist's job sådan, at han er ansat ved bladet for at orientere bladets læsere om, hvad der foregår indenfor idrætten og dernæst — hvis han har begreb om dansk idræts organisation og formål — at støtte denne ved at orientere bladets læsere om begivenheder som forestår, idet disse stævner og kampe er idrættens væsentligste økonomiske basis. Dernæst at bringe referater og kritik — og allerhelst positiv kritik, men det kræver jo desværre kendskab til det, man skriver om — af de samme foreteelser indenfor idrætten. Jeg vil tro, at det også er det, læserne forlanger af deres avis.

Danmark spillede 1. pinsedag landskamp mod Polen. Det er blevet mig fortalt, at man på et par københavnske morgenblade var blevet fornærmet på DBU, fordi man tillod sig at spille landskamp på en dag, hvor bladene ikke udkom dagen efter, og derfor havde besluttet sig til en slags boykot ved ikke at bringe de sædvanlige forhåndsomtaler. Følgende stykke forhåndsomtale var i hvert fald hvad »Dagens Nyheder« kunne formå sig selv til at skrive til sine læsers orientering om denne begivenhed, og betegner sikkert bundrekord i dansk journalistik.

Ikke udsolgt i Idrætsparken

I dag kl. 13,30 spiller Polen landskamp mod Danmark i Idrætsparken. Det bliver næppe svært at skaffe billet. Portene aabnes 11,30, Livgardens musikkorps spiller fra 12,30, belgieren Karl Lescart er dommer, hans landsmænd, Alois Smidt og Arthur Blavier, linievogtere. Uafgjort tippes af de fleste polske og danske fodboldledere. Til gengæld tror alle paa polsk sejr i ungdomslandskampen. Det danske hold er saaledes: Henry From, AGF — Erling Linde Larsen, 1909, og Verner Nielsen, AB — Knud Herbert Sørensen, Vejle, Hans Chr. Nielsen, AGF, og Jørgen Olesen, AGF — Poul Petersen, AIA, Mogens Machon, Brønshøj, Henning Enoksen, Vejle, John Jensen, AGF, og Jørn Sørensen, KB.

Jeg tvivler på, at bladets læsere har været tilfreds med, at dette stof er blevet behandlet på den måde. Det kan i hvert fald ikke fremme bladets oplagstal, men det er måske heller ikke meningen? Jeg er imidlertid sikker på, at bladets tidligere sportsredaktør ikke ville have behandlet idrætten på den måde.

Man erindrer sig i samme åndedræt bladets behandling af et så forretningsbetonet prof. show

som 6-dagesløbene i Forum, og får en sikker fornemmelse af, at sportsredaktionen har misforstået sin opgave komplet!

— — —
Med det samme vi er ved »sværhedsgraden ved at være sportsjournalist«, så smiler man — nogen raser måske, alt efter temperament — når man læser følgende udgydelse i Helge Steinckes »skrivebordsfilosofier«. Det er over kampen England—Sovjet i VM.:

»Det blev altså 2—2, og det må englænderne være mest glade for. Ikke mindst fordi de fik et straffespark, som intet straffespark var. Nok gik en russer ureglementeret i en englænder, men det skete uden for straffesparkfeltet. Imidlertid faldt englænderen så behændigt, at han kurede mange meter fremad og ind i feltet, og dommeren, der opholdt sig nogenlunde nær midterlinien, styrtede til og pegede på straffesparkpletten. Den russiske målmand hev ham i armen og kastede sin kasket efter ham, men han holdt på sin dom, og englænderne fik udlignet. Man forstår godt, den russiske målmand var vredhovedet, og alt i alt var det rosværdigt, at russerne ikke lavede mere vrøvl. Nok er det lidt voldsomt, at en spiller river en dommer i armen, men man tilgiver ham da, når han med sine egne øjne har set, hvad dommeren ikke så. Og der var ikke straffespark. Vi sad så heldigt, at vi på centimeter kunne fastslå, at forseelsen blev begået i hvert fald en meter uden for straffesparkfeltet.«

Åk ja, samme Steincke, som raser og forlanger udvisninger, dersom et par fremmere har et lidt mundrapt mundhuggeri med en dommer, som måske heller ikke har set det, som fremmerne så, tilgiver gerne, at en sovjet-spiller øver korporlig vold mod dommeren, fordi Steincke i dette tilfælde var enig med spilleren, og skønt dommeren må formodes at have været nærmere »gerningsstedet« end Steincke. Ja, — det er svært at være sportsjournalist, men man kunne jo forsøge at være konsekvent. Eller kan man ikke?

V. S.

En tak!

På vore drenges og ledes vegne vil jeg gerne bringe en tak til Poul Olsen og jeres drenges forældre for den gode modtagelse, vi fik i de to dage, vi var på besøg.

Kampen vandt jo Frem, men det ser vi stort på. Vi er glade for det gode venskab, der er os imellem, og det gode kammeratskab, der opstår mellem vore unge. Endnu en gang tak og på gensyn!

Villy Jensen, Nakskov Boldklub.

Medlemsbladets redaktion: Redaktør Bernhard Nielsen (ansvarlig efter presseloven), Lyrskovgade 8, Eva 715.

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes på C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Sven Petersen*, MI 920 & OR 3748. — Kasserer: *Erik Stummann*, 75 38 29. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Poul Mertins*, *Pauli Jørgensen* og *Albert Olsen*.

Til skoleidrætsstævne i Helsingfors

Vi har i dette forår været pænt repræsenteret med både ynglinge, juniore og drenge på udvalgt hold. Det er altid en stor glæde for vor klub at se vore unge talenter på sådanne hold. Tre af 1. drengeholdets spillere har således været i Finland, hvor de har repræsenteret de danske farver i Det nordiske skoleidrætsstævne. Her fortæller de små raske Frem'ere om deres oplevelser:

Det var dejligt at være blandt de udtagne fodboldspillere, der skulle deltage i *Det nordiske idrætsstævne* i Helsingfors fra 26.—31. maj.

Vi sejlede med malmøbåden fra Havnegade lørdag den 24. maj kl. 20 sammen med atletikdrene og pigerne.

Efter ankomsten til Malmø gik vi ned til centralstationen, hvorfra vi kørte med natekspressen til Stockholm. Søvn fik vi ikke noget videre af. Vi nåede Stockholm pinsmorgen kl. 7,30. Solen skinnede, og vi indtog et solidt morgenmåltid på banegården, inden bussen kom og transporterede os ud til det store idrætsinstitut *Bosön*. En vidunderlig idrætsplads, hvor vi trænede lidt og ellers havde lejlighed til at dyrke alle slags idrætsgrene.

Om aftenen tog vi med finlandsbåden, der skulle føre os til Åbo. Vi havde kahytspladser ombord og fik også sovet ordentligt denne nat, inden vi mandag morgen kl. 8 nåede Åbo. Herfra kørte vi i bus til *Munksnäs*, der er forstad til Helsingfors. Her blev vi privat indkvarteret. Samme eftermiddag var vi på udflugt til *Sveaborg*, hvorefter vi spiste middag i restaurant

»*Kestikartano*«. Det gjorde vi i øvrigt hver dag, og der blev vi så afhentet af vore værter.

Tirsdag skulle vi møde kl. 9,15 på samlings-skolen, hvorfra en bus kørte os ud til det olympiske stadion. Kl. 10,30 marcherede alle idrætsdeltagerne ind på banen. Danskerne i røde træningsdragter med et påsyet dannebrogflag. Så holdt stadsdirektøren *Lauri Aho* velkomsttalen, hvorefter flaget hejstes og de fire nationalsange lød.

Derefter tog man fat på idrætskampene.

Om tirsdagen blev der kun spillet en kamp i fodbold, mellem *Sverige* og *Finland*, som resulterede i svensk sejr med 3—0. Om aftenen overværede vi en kamp i den finske førstedivision mellem *H. P. S.* og *H. I. F. K.*

Onsdag var det blevet vores tur til at spille. Først kl. 9,15 spillede vi mod *Finland*, som vi besejrede 4—1, og kl. 12,30 samme dag spillede vi mod svenskerne, som vi faktisk nedspillede og vandt over med målcifrene 3—0.

Torsdag var vi på udflugt til gymnastik- og idrætsinstituttet »*Kisikallio*«, hvor vi morede os med terrænløb, boldspil o. s. v., og om eftermiddagen var der optræden samme sted. Om aftenen var vi alle i cirkus.

Fredag besøgte vi rigsdagsmuseet eller rigsdagshuset, som det også hedder, *Mannerheimmuseet*, *hjaltegravene* og det store friluftsbad lidt uden for Helsingfors. Om aftenen var vi til afslutningsfest i en skole.

Lørdag oprandt så vores afrejsedag, men hvor havde vi også oplevet meget, lært det finske folk at kende, fået et indtryk af landet, og ikke mindst oplevet kammeratskabet med de øvrige deltagere fra de andre lande. Kl. 14,30 rejste vi så fra Helsingfors, og derfra gik turen uafbrudt til København, hvor vi ankom kl. 20,05 søndag aften, godt trætte efter den dejlige tur.

Mogens Mathiasen. *Dennis Nielsen.*

Karl Age Knudsen.

Træning i ferien

Nu skal ingen af seniorspillerne tro, at klubben er lukket, fordi spilleudvalgsformanden andet sted i bladet ønsker jer god ferie. Nej, alle kan komme ud og træne, når de ønsker det. Der er faktisk åbent hus for jer alle. Allerede den 17. juli, på vor klubs fødselsdag, begynder træningen for alvor, og vi forventer da et meget stort fremmøde, så vi står godt rustet til alle efterårskampene, der begynder først i august.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

ALLE TIDERS HALVSÆSON

Der er tilsyneladende intet, der kan standse Frem's dygtige ungdom — ikke engang den nye kalender-turnering med den ændrede skærings-tid fra 1. august til 1. januar har kunnet berøve ungdomsafdelingen dens slagkraft.

Efter at vi gennem de sidste år har domineret Københavns ungdomsfodbold og år efter år præsteret bedre resultater, så møder alle vore fire talenthold med en førsteplads efter forårets kampe. Vi er klar over, at det kun er første halvleg — men alligevel.

Ynglinge:						
	k.	v.	u.	t.	mål	points
Frem	8	5	0	1	20—5	14
KB	7	5	0	2	28—7	10
KFUM	8	4	1	3	18—25	9

Der var stor spænding, da ynglingene startede. De foregående års resultater kunne vi vel ikke forvente gentaget, men vi var dog klar over, at der blandt de oprykkede juniorene var mange, endog meget lovende spillere. Det havde de bevist allerede som drenge og juniorene. Men vi vidste også, at det kunne knibe med humøret, når bolden ikke ville trille. Kort sagt, der er flere humørspillere imellem jer.

Men det skal siges med det samme, at alt har ændret sig. De ynglinge, der var tilbage fra sidste år, viste straks fra starten, hvorledes det foregik i ynglingeafdelingen, og at der her lå virkelig alvor bag træningen og i kampene. De første kampe blev vundet 1—0 over HIK, 2—0 over AB, 3—0 over KB o. s. v.

Den større bold og de 2 gange 45 blev efterhånden en vane og konditionen var nu i orden, så der med fordel kunne spilles efter taktik.

1. ynglinge har helt og fuldt levet op til de sidste års traditioner. Den forløbne halvsæson har givet så gode løfter, at vi med fuld forventning ser efteråret i møde. Om vi kan blive turneringsvinder og nå slutrunden er kun et spørgsmål om held og uheld. Vi kan i dag glæde os over et 1. ynglinge med talent og godt kammeratskab. Et hold, der i Tyskland viste en glimrende moralsk kondition i flere af kampene, når de fra en håbløs position var udspillet af stærke udvalgte hold, kom igen og stod distancen. Det er unge spillere af den støbning, vi får brug for i klubben fremover.

Junior:						
	k.	v.	u.	t.	mål	points
Frem	8	6	2	0	18—6	14
AB	8	4	4	0	19—8	12
B 1903	8	3	4	1	11—11	10

Juniorafdelingen skulle efter de foregående års resultater i drengeneafdelingen blive det helt store og vel nok den afdeling, der lå til de fleste 1. pladser.

Det skal straks siges, at 1. hold har opnået en fin 1. plads 2 points foran AB, og spillet har for de første kampe vedkommende været smukt og effektivt, men det er unægtelig blevet noget blegt på det sidste, hvor angrebet er blevet uhyggeligt ineffektivt, og kun forsvaret har virket overbevisende. I den sidste kamp gik det også galt, og det var desværre kvartfinalen i pokalturneringen på Hvidovre stadion, hvor vi ganske meningsløst tabte 2—1 efter at have været foran 1—0 indtil der manglede 11 minutter. 1. halvleg burde uden anstrengelser være vundet 3—0, og efter 10 minutter af anden halvleg skulle vi let have scoret yderligere 2 mål på kæmpechancer, men så overtog Hvidovre spillet og afslørede vor dårlige kondition. Fløjhalbacks og innerwings var fuldkommen flade, og kun forsvaret hindrede et større nederlag.

Jeg synes, I burde tage jeres instruktør, hr. W. Scheel's ord og formaninger til efterretning. Tænk, hvor megen tid og kræfter han ofrer på jer. Gid dette nederlag må virke som en spore i jeres træningsarbejde fremover.

Husk, I kan ikke vinde turneringer på renomméet eller ved at være talentfulde. Et reelt nederlag har vi altid kunnet tage i Frem, men et nederlag på grund af manglende kondition, det er en flov historie, der ikke tåler gentagelse.

Drenge:						
	k.	v.	u.	t.	mål	points
Frem	8	7	0	1	29—13	14
Fremad A	8	6	1	1	22—5	13
B 1903	8	5	1	2	18—18	11

I år regnede vi faktisk ikke med, at drengeneafdelingen kunne hævde vore smukke traditioner gennem de sidste 10 år. Den meget svage årgang hos putterne, hvorfra vi ikke kunne forvente tilgang af samme kvalitet som tidligere år, måtte gøre sig gældende, og dertil kommer, at alle drenge fra sidste års turnerings- og pokalhold rykkede op i juniorafdelingen.

Betingelserne for et godt 1. drenge var faktisk lig nul, og spørgsmålet er nu, om vi nogensinde har startet en turnering med så få talenter som i år. Men det skal siges, at de 3 til 4 stykker, der var tilbage fra 2. drenge sidste år, har afsløret talent, så det kan batte noget. De 3, der kom på Københavns udvalgte skolehold, udgør sammen med deres øvrige kammerater et hold, der ved, hvad sagen drejer sig om. Der bliver spillet og kæmpet i alle 60 minutter, så det er en fryd, og angrebet ved, at bolden skal ind mellem stængerne. Vi håber og ønsker, at successen må fortsætte til efteråret.

Putter:						
	k.	v.	u.	t.	mål	points
Frem	8	7	1	0	35—11	15
AB	8	6	1	1	42—8	13
Brønshøj	8	6	0	2	27—9	12

I UNGDOMSAFDELINGEN

Vore lilleputter er kommet op i vort normale plan efter sidste års svaghedsperioder, alle 4 hold blandt de bedste.

1. putter indtager i øjeblikket 1. pladsen 2 points foran AB. Vi ventede en pæn placering af sidste års 4. putter, der nu er avanceret til 1. hold, men så flot en præstation som at få en 1. plads havde vi ikke drømt om.

Der er blevet arbejdet godt hos putterne, hele 4 instruktører har gjort et fortræffeligt og ikke forgæves arbejde. Mon ikke instruktionen på Ellebjerg skole har haft stor betydning for de gode resultater.

4 førstepladser i KBU's talentrækker er måske lidt i overkanten, men enhver, der følger lidt med i Københavns ungdomsfodbold, ved, at det ikke er tilfældigheder eller held det hele.

Det er muligt, at vi til efteråret, når regnskabet gøres endeligt op, er hægtet af i en række eller to. Men een ting er givet, at vor position er den bedste, når efterårsturneringen begynder, og med det kendskab, jeg har til jer, ved jeg, at der ikke bliver givet ved dørene, og hermed vil jeg ønske jer alle en god ferie med tak for et dejligt forår.

Moss.

Dårlig sportsjournalistik

»Er en sand og saglig artikel ikke læseværdig? Eller skal et sportsreferat indeholde unøjagtigheder, personlige angreb og beviste forfalskninger for at blive læst.«

Vi har lånt dette citat fra *Nakskov Boldklubs* medlemsblad, der nu gør op med een bestemt sportsjournalist fra deres by. Det hedder videre i artiklen:

»Sportspressen — denne meningsdannende magtfaktor — hvis formål det er at underrette sit blads læsere om aktuelle sportsbegivenheder i stort og småt — er jo efterhånden ved at få en meget dominerende plads i dagens avis — for meget, mener nogle — for lidt, siger andre — men i det store og hele er de fleste tilfredse med den omtale den får i dag.

Også her i byen har vi en sportspresse, der på bedste måde søger at bibringe deres læserskare en alsidig oplysning om de små og store begivenheder, der i årets løb finder sted her i byen.

Det er ingen hemmelighed, at fodbolden optager langt den største plads — og det er vel også det stof, der interesserer læserne mest, men alligevel er det, som om der til tider — til trods for de lange referater — intet væsentligt står i dem.

Alt for ofte lader sportsskribenten de væsentlige ting om kampen ligge til fordel for de mere eller mindre personlige angreb på de spillere, de — bladene — nu engang har udsøgt sig som syndebukke.

Vi har set det masser af gange her i byen — et bestemt blad har gang på gang sabelt divisionsholdets højre back — Børge Bang ned lige til sokkeletterne. Det var lige meget, hvad denne spiller foretog sig — bladet kunne intet godt skrive om ham. Især eet tilfælde husker jeg tydeligt. Det var i efteråret 1957. NB's seriehold slog i årets bedste kamp på Nakskov stadion B. 1921 — og i denne kamp spillede omtalte NB'er sin bedste kamp her i Nakskov — og i hele kampen havde han kun to gale afleveringer. Men hvad så man næste dag i bladet — kun en stor

omtale af alle hans dårlige afleveringer — medens bladet ganske bagatelliserede han 2 meget flotte mål. — Alle vi, der så denne kamp, og senere læste referatet — ja, hvad kunne vi gøre andet end blot ryste på hovedet.

Det er den slags ting, der er med til at nedbryde respekten for den gode sportsjournalist, ham, der nøgternt og sagligt fortæller om sine iagttagelser under kampen.

Selvfølgelig skal et referat også indeholde kritik, men den skal være saglig, uden brug af »kælenavne«, og den skal være vejledende — men det kræver selvfølgelig også, at den, der skriver, er klar over, hvad han skriver om — og ikke som ham, der glædesstrålende den ene mandag fortalte sine læsere, »at nu har NB's træner, Carl O. Larsen, fundet elleve, der var så og så gode«, for næste mandag at berette om de samme spillere, »at de slet ikke udgjorde noget timework, men 11 enere, der aldrig hørte hjemme på samme hold.«

Udtalelser efter kampen af spillerne er godt læsestof — og det ved sportsjournalisten — men de spillere, der dagen efter læser i aviserne, hvad de har sagt, tager sig til hovedet, for udtalelserne er som regel grusomt forvanskede. Jeg forstår faktisk ikke, at »avismanden« i det hele taget gider ulejlige sig ned i omklædningsrummet, når han meget bedre hjemme på redaktionen kan sidde og fabrikere spillerudtalelser, for slet ikke at tale om de gange, hvor disse udtalelser er bevidst løgn; bl. a. efter kampen i Odense mod KFUM, hvor et blad bragte samtaler med flere af NB's spillere, til trods for, at ingen af de interviewede havde talt med nogen referent.

P-sen.

— — —
Vi kan trøste vore venner i Nakskov med, at vi her i hovedstaden har en sportsjournalist af samme kaliber. Hvorfor skulle I i Nakskov være alene om et sådant koryfæ, der gør, hvad han kan for at genere klub og spillere, og som vel går andres ærinde på denne måde. »Geniet« her i byen

kender sikkert en mand, der ikke kan lide vor klubformand, dem er der vel nok nogle få stykker af. Men, at en sportsjournalist på denne måde vil udnytte sin stilling er jo lige stærkt nok. Ham her i byen er nu et kapitel for sig selv. Han har verdensrekord i at løbe med en halv vind i sine »forskræp«. Når man læser hans referater og sammenligner dem med andre sportsskribenters, så må der være noget galt med ham — eller med

alle de andre. Han ynder alle skal se ham ved storkampene i Idrætsparken. Derfor kan alle se ham om I går ud og ser landskampen mod Norge. Han stiller sig op ved rækværket helt nede ved banen, iført solbriller. Med værdighed og overlegen mine kigger han så ud over alt folket. Det sker fem minutter før kampen begynder. Stor mand med lille hjerne.

b. n.

Turneringsreglementet

Nu er feriekampenes tid inde og på givne foranledning skal vi minde alle spillere om reglerne for at spille kampe, der ikke er arrangeret af — eller som er vor klub bekendt. Det er enhver spillers pligt, nøje at sætte sig ind i de givne retningslinjer. Da det ellers kan få meget alvorlige følger for den pågældende selv og for klubben, hvis de overtrædes.

Turneringsreglementets § 4 („Firmaforbudet“)

Forbudet mod at spille kampe for klubber eller andre sammenslutninger, der ikke er organiserede under Dansk Boldspil-Union, står anført i turneringsreglementets § 4 og har følgende ordlyd:

En senior- eller ynglingspiller, der i indeværende eller forudgående turneringsår har spillet for en KBU-klub, må ikke i indeværende turneringsår detage i fodboldkampe for klubber eller andre sammenslutninger, der ikke er organiserede under Dansk Boldspil-Union. Herfra undtages dog kampe for militæret, skoler, spejderkorpsene, FDF, DUI, ungdoms- og fritidsklubber og lignende ungdomsorganisationer.

Turneringsår i denne forbindelse er kalenderåret.

Overtrædelse heraf medfører, at spilleren udelukkes fra deltagelse i KBU-turneringer i mindst 3 turneringsmåneder fra det tidspunkt, hvor KBU's bestyrelse er underrettet om overtrædelsen at regne, samt at de turneringskampe, spille-

ren har spillet i, efter at overtrædelsen har fundet sted, af unionsbestyrelsen kan erklæres for tabt af hans klub. Ved turneringsmåneder forstås i denne forbindelse: Marts, april, maj, juni samt august, september, oktober og november.

Ud over de i § 4 nævnte undtagelser må en spiller altså kun spille kampe for sin KBU-klub.

Unionsbestyrelsen kan dog give tilladelse til kampe efter følgende retningslinier:

1. KBU's sanktion skal søges af den pågældende spillers KBU-klub, hvis skriftlige anmodning må være unionen i hænde senest 8 dage før kampen skal spilles og skal indeholde oplysning om spillerens navn, navnet på det hold, han skal spille for og imod, spillested og -tid, samt om der tages entré til kampen, og ligeledes om, hvilken tilknytning han har til det hold, han skal spille for. Såfremt 8 dages fristen ikke overholdes, kan sanktion ikke forventes at blive givet.
2. Enkelte kampe, der arrangeres inden for en virksomhed, og hvor holdene ikke sammensættes klubmæssigt, men efter andre inddelinger, f. eks. beskæftigelsesvis, afdelings-

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Gør Deres indkøb hos vore

Annoncører

vis eller på lignende måde, således at kampene er af selskabelig eller kollegial art.

Det er en betingelse for, at der gives sanktion til sådanne kampe, at begge holds spillere hører til samme virksomhed, at pågældende KBU-spiller er i ansat i samme virksomhed, samt at der ikke tages entré til kampen.

Hvad der er *samme* virksomhed afgøres i de enkelte tilfælde.

Forskellige kontorer inden for samme institution regnes således for samme virksomhed, hvorimod f. eks. Carlsberg ikke kan spille mod Tuborg. Det er det rent kommercielle og officielle tilhørsforhold, der er afgørende.

3. Kampe mellem beslægtede virksomheder i Danmark og udlandet under forudsætning af, at spilleren er ansat i den danske virksomhed, og der ved kampe her i landet *ikke* tages entré.

Det pålægges klubberne at gøre medlemmerne bekendt med foranstående, idet bemærkes, at påberøbelse af ukendskab til disse regler *ikke* fritager spillerne for karantæne, og ej heller klubberne for eventuel tab af kampe.

Det indskærpes ligeledes, at overtrædelse af bestemmelserne omgående skal indberettes af spilleren til klubben, der omgående skal meddele unionen om forholdet. Klubberne skal også meddele unionen, hvis de erfarer, at deres medlemmer har overtrådt bestemmelserne, selv om medlemmerne undlader at meddele klubben det.

Iøvrigt bør det indskærpes over for medlemmerne, at der — bortset fra de i turneringsreglementets § 4 nævnte undtagelser — *altid skal ansøges* om spilletilladelse.

§ 6

Vedrørende „udelukkede“ spillere

Med henvisning til de i KBU's fodboldturneringsreglements paragraf 6 indeholdte bestemmelser om spilleres overgang fra højere til lavere hold kan anføres, at en spiller, der af unionsbestyrelsen er idømt udelukkelse fra deltagelse i unionens turneringer i en periode, ikke »løses« af de af hans klub i samme periode spillede turneringskampe.

Spilleres deltagelse på forskellige hold i samme halvseson

I anledning af, at de i ovennævnte regler indeholdte bestemmelser for spilleres deltagelse på en klubs forskellige hold kan bringes i anvendelse på en sådan måde, at den med disse bestemmelser tilsigtede klassificering af spillere i hold efter spilledygtighed ikke opnås, henledes klubbernes opmærksomhed på, at unionsbestyrelsen vil tage sådanne tilfælde op til nærmere undersøgelse, når den skønner, at ombytning af spillere fra et hold til et andet har fundet sted *derved* at få spillere fra et højere hold »fri« til at deltage i et lavere holds kampe — og såfremt det bekræftes, vil erklære de omhandlede spilleres deltagelse i det lavere holds kampe for uberettiget.

Kontrol-indberetninger

Der kan foretages »stikprøver« under turneringskampe på de deltagende spilleres berettigelse til deltagelse *derved*, at medlemmer af KBU's bestyrelse og af KBU's ungdomsudvalg og junior-udtagelseskomité under kampene — d.v.s. som regel før, i pausen eller efter kampen — optager en fortegnelse over holdenes spillere, der afkonfereres med klubbernes indberetninger.

Det pålægges klubberne at underrette spillerne om, at de i påkommende tilfælde er pligtige til at afgive nøjagtige oplysninger om fulde navn samt fødselsår og -dato.

Ro og orden på baner under turneringskampe

Den arrangerende klub er ansvarlig for ro og orden på banen under en kamp.

Det er i høj grad generende — ikke mindst for gæstende ungdomshold — at blive »forfulgt« af et hjemmehørende »hylekor«.

Det er forbudt trænere, holdledere eller andre at henvende sig til spillerne under kampen for at animere eller dirigere deres hold.

Dommerne har ret til at bortvise personer, der overtræder dette, fra spillepladsen.

Sådanne bortvisninger skal af dommerne altid indberettes til unionen, der derefter *kan* udelukke den eller de bortviste for et kortere eller længere tidsrum.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

SENIORAFDELINGEN

Nu da første halvdel af den nye kalenderårsturnering med 12 hold i divisionen er spillet til ende, og den endelige stilling foreligger, vil det være aktuelt at se lidt på, om vi har opnået en placering, der svarer til vor spillestyrke — om vi har fået for meget eller for lidt, og om vort mandskab har ydet en indsats så god og helstøbt, som man kan forlange af spillere, der bliver udtaget til vort bedste hold og derved bliver betroet den opgave at vise klubbens ansigt udadtil.

Vi opnåede i vore 11 kampe ialt 13 points og placerede os som nr. 4 med følgende resultater: AGF 3—0, Køge 2—2, OB 3—3, AB 1—1, AIA 4—3, KB 1—3, B 1909 2—1, KFUM 5—3, Esbjerg 0—1, SIF 5—2 og Vejle 0—5.

Studerer man tabellen, fremgår det, at vi har lidt 3 nederlag og netop til de 3 hold, som har placeret sig foran os, og dette vil umiddelbart få mange til at mene, at vi med 4. pladsen har fået, hvad vi fortjente. I dette kan jeg ikke være uenig — vi har i fuldt mål fået, hvad der tilkom os efter den indsats, vi har ydet, men dermed ikke sagt, at vor præstation var god og tilfredsstillende. Holdet har været underligt svingende, og kun i enkelte kampe har det vist godt spil parret med kamplyst og energi. Jeg tænker her på vor første kamp mod AGF, der blev slået 3—0. Det var en start, som skruede forventningerne i vejret, men ak, vi kom hurtigt ned på jorden igen, og kun kampene mod AIA og SIF var lyspunkter for os, som holder af at se Frem spille god fodbold.

Vejle tilføjede os i den sidste kamp det største nederlag gennem flere år, og vi ydede i denne kamp en farveløs og blodfattig indsats, der tjener os til liden ære. Samtidig gav de os en lektion i holdspil — det var 11 kammerater i glimrende træning, der spillede efter devisen — en for alle og alle for en. Og her rører jeg vist ved et ømt punkt — det er noget af dette, vi har savnet på vort hold her i foråret. Vi har mange gode spillere på vort hold, men man får det indtryk, når man ser os spille, at vi også har spillere, der først og fremmest spiller for sig selv og ikke for holdet, og de sidste kampe — og særlig den i Vejle — afslørede, at vi også har spillere, der ikke er i den træning, man kan forlange af en 1. holdsspiller.

Det er måske hårde ord, men konkurrencen i 1. division i dag er så hård, at vi er nødsaget til at være i tip-top kondition og fuld træning, hvis vi vil gøre os håb om at være med i afgørelsen af mesterskabet eller sikre vor forbliven i divisionen.

Jeg håber, gutter, I vil tænke lidt over dette, og når vi igen lægger ud vil bringe jer i en sådan træning, at vi kan sige, at de elleve, vi sender på banen, er et hold, der vil noget og som kan stå distancen.

Vore to seriehold har klaret sig noget ringere end de nærmest foregående år. Årsagerne hertil er flere — 5-6 gode spillere er gået til andre klubber — et par stykker er holdt op, og tilgangen fra ynglingeafdelingen har ikke kunnet udfylde hullerne. Dertil kommer, at klubber som AB, KB og KFUM har meget stærke seriehold. A-holdet sluttede som nr. 4, medens B-holdet kun ligger placeret som nr. 8. Vi håber på, at holdene til efteråret vil gøre et alvorligt forsøg på at forbedre disse placeringer. Med vore øvrige sekundehold har det været meget sløjt. Både mellemrækkeholdet, A-rækkeholdet og B-rækkeholdet ligger meget dårligt placeret i deres respektive rækker. Ganske vist er holdene i de fleste kampe overmatchet, men det er nu ikke alene dette, der er skyld i, at resultaterne er så ringe.

Vi har vist ikke tidligere haft så mange afbud som i år, og jeg har det bestemte indtryk, at der har været alt for mange billige afbud imellem, og der har i alle tilfælde været for mange, der ikke engang har gjort sig den ulejlighed at sende afbud, men bare er blevet borte. Det er for dårligt både over for de kammerater, man lader i stikken, og som så må spille med 8 eller 9 mand på holdet, og over for spilleudvalget, som har et stort arbejde med at sammensætte holdene. Det er mit håb, at vi kan komme denne slendrian til livs — det kan vi simpelt hen ikke være bekendt i så stor en klub som vor.

Til slut vil jeg takke alle de spillere, som i forårssæsonen har vist interesse for træning og kampe, og udtrykke håbet om stort fremmøde, når vi starter igen.

God ferie!

P. M.

„PUMA“

Den internationale fodboldstøvle med gummisål og gummiknopper

... og så har vi naturligvis også FREM's spilledragt

Klubbens leverandør

C. 689 - C. 14.758

AMAGERTORV 11